

**Жук Л. С.,
Жук І. С.**

ВІТАННЯ З КАНАДИ

Любомира Жук: Вельмишановні пане ректоре, проректори, професори, викладачі; дорогі аспіранти і студенти Національної музичної академії України імені Петра Чайковського! Дозвольте мені зачитати дещо скорочений переклад листа від директора музичного факультету університету МекГілл у Монреалі (Канада):

Вельмишановний докторе Рожок! Пересилаю теплі привітання з нагоди 100-річчя Національної музичної академії України імені Петра Чайковського. Прошу прийняти цього листа від імені нашого факультету – Schulich School of Music – університету McGill як визнання знаменитих здобутків і високого рівня досягнень Вашого навчального закладу. Бажаю Вам усього якнайкращого в цьому ювілейному році, успішного фестивалю “Vivat academia” та подальших 100 років музичної досконалості!

Sean Ferguson (Шон Фергусон), директор.

Іриней Жук: Канадський університет Queen’s виготовив і просив передати спеціальну вітальну грамоту. Її текст у перекладі:

Ректор університету Queen’s у Кінгстоні, Канада, складає вітання та найкращі побажання Національній музичній академії України з нагоди її 100-річного ювілею.

Daniel Woolf (Даніель Вульф), ректор.

Любомира Жук: А тепер щиро вітаю Вас усіх від нашого фортепіанного дуету «Люба та Іриней Жуки» і від українських музикантів у Канаді – композиторів, виконавців, педагогів і музикознавців, які є складовою частиною канадського професійного життя, але духовно тісно пов’язані з українськими музичними традиціями. Вони у своїй творчості та виконавській діяльності часто спираються на засади та ідеї, привезені до Нового світу майстрами з України – з Київської консерваторії, як, наприклад, Володимир Грудик, Ігор Білогруд, Василь Шуть, Вадим Кіпа, Олександр Кошиць, Юрій Фіала, широко відомий визначний композитор Канади, та з інших навчальних закладів України.

Іриней Жук: Безумовно, в Канаді багато виконавців українського походження. Вирізняються не лише співаки та піаністи. Цікаво, що скрипалі працювали як концертмейстери у чільних оркестрах Канади – у Монреалі, Отаві, Вінніпезі й Торонто – це були Волтер Приставський, Стефан Старик, Євген Гусарук. С. Старик опісля був концертмейстером оркестру Royal Philharmonic у Лондоні і в Concertgebouw в Амстердамі. А особистий зв’язок нашого фортепіанного дуету з Київською консерваторією (НМАУ ім. П. І. Чайковського), окрім того, що я був головою Державної ек-

заменаційної комісії у 1990-х роках, передусім у тому, що ми послідовно виконуємо твори українських композиторів, усім вам відомих, наприклад, Євгена Станковича, Мирослава Скорика, Лесі Дичко, Геннадія Ляшенка, Жанни Колодуб, Олександра Красотова, Галини Овчаренко та інших. Як бачите, серед них – професори академії. Їхні твори захоплено слухають наші аудиторії – зокрема й професори і студенти канадських навчальних закладів – і таким чином знайомляться з цими видатними митцями.

Іриней Семенович Жук та Любомира Семенівна Жук. Виступ на Міжнародній науково-практичній конференції «Академія на межі століть». Київ. 2013 рік. *Фото С. Р. Ніколаєва.*